

Finantsudvalg imidlertid har ladet blive aldeles ude af sin Betragtning, er det stigende Udbytte af de Jernbaneanlæg, som vi allerede have udført, og som staae i Begreb med at fuldendes. Det maa imidlertid dog virkelig paaregnes, at dette vøgende Udbytte af Jernbaneanlægene i Sylland og paa Fyen ibetmindste vil kunne dække Rentetabet paa de nye Anlæg, som det her er foreslaaet at beslutte sig til, og at disse nye Anlæg altsaa ikke ville kunne regnes til Byrde for Statskassen med deres fulde Rentebeløb. — Hvad Spørgsmaalet om Quantiteten af de i Lovforslaget optagne Baner angaaer, saa skal jeg, skjøndt jeg troede det overflødig, dog gjentage, at deres Quantitet i Virkeligheden ikke er større end den, som jeg var fuldt bestemt paa selv snarest muligt at foreslaae Rigsdagen. Jeg havde i Løbet af det sidste Aar haabet og ventet, at jeg endnu i denne Samling skulde kunne foreslaae Rigsdagen, og det er kun Forhold, som desværre ligge fuldstændigt udenfor min eller nogen Andens Paavirkning her i Salen, der have gjort det umuligt for mig at kunne definitivt foreslaae den væsentligste af de Baner, som ere blevne optagne med Navns Nævnelser i Lovforslaget. Jeg har ogsaa ved Forelæggelsen af Lovforslaget om Anlæg af en Havn ved Esbjerg og senere ved Forhandlingerne derom i det andet Thing atter og atter gjentaget, at man ved at votere for Esbjerg Havnen i Virkeligheden voterede for i en meget nær Fremtid at bygge begge de to vestjydske Baner. Jeg kan altsaa paa ingen Maade erkjende, at Rigsdagen ved at opføre disse to Baner med Navns Nævnelser til Anlæg i en senere nær Fremtid gaaer videre, end jeg oprindeligt havde ønsket at kunne foreslaae, og som jeg kun ikke foreslog, fordi jeg nødt vilde komme frem med Forslag om en Jernbanes Bygning i saa ubestemte Udtryk som dem, der ere brugte om Jernbanen under Litra d. Banernes Quantitet er altsaa ingenlunde større end den, som Regjeringen — ikke alene Indenrigsministeren, men Regjeringen — havde troet det tilstedeligt at bringe til Udførelse i en nær Fremtid.

Hvad de enkelte Banelinier angaaer, da ere de Udtalelser, som ere fremkomne om dem, jo gaaede i en meget forskjellig Retning. Medens det ærede 12te kongevalgte Medlem (Fischer) kunde give sin fulde Tilslutning til Bygningen af Banen under Litra a., men derimod meente, at det vilde være rigtigst indtil videre at udsætte Bygningen af de andre Baner, har det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (David) udtalt sig til Fordeel for den under Litra a. anthede Bane. Det var en Feiltagelse af det ærede Medlem, men ikke nogen Feiltagelse fra min Side, naar han meente, at jeg havde opfattet hans første Foredrag urigtigt i saa Henseende. Det var netop med Hensyn til den paatænkte Esbjerg-Bamdrup Bane, at jeg forleiden udtalte, at det glædede mig, at det ærede Medlem var enig med mig. Jeg skal herom tillade mig at henvise det ærede Medlem til min oprindelige Udtalelse, der findes Spalte 1970 i Tidenden; jeg citerer udtrykelig Tidendens Spalte, da jeg veed, hvor ubeqvemt det er, naar Ens Ytringer blive citerede, da ikke i Diebliffet at kunne finde Citatet. Andre ærede Medlemmer have udtalt sig til Fordeel for Fleertallet af Linierne, men derimod meent, at Skanderborg-Silkeborg-Linien dog kom for tidligt, og at den kunde der ikke være nogen tilstrækkelig Anledning til at bygge allerede nu. Netop denne mig ingenlunde uventede, meget afvigende Betragtning af de forskjellige Liniers Bigtighed har end yderligere bestyrket mig i min Anskuelse om, at det er det Rigtige at tage Beslutning om Udvivelse af Jernbanenettet gruppevis og ikke enkeltvis. Jeg holder mig overbevist om — og det glæder mig, at jeg i saa Henseende vistnok er enig med det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn — at, dersom man denne Gang havde forelagt Rigsdagen et Forslag om kun at bygge een af Banerne, s. Ex. den under Litra b. nævnte fra Skanderborg til Silkeborg, saa vilde det have været et næsten uoverkommeligt Arbejde at bevæge Rigsdagen til at bevilge den forholdsviis ringe Sum — en lille halv Million — der udtræves til Bygningen af denne Bane,